

Alan „Gunga“ Purves: Hide+Squeak

14. 12. 2017 Jan Hocek

Pětašedesátiletý skotský bubeník a perkusista Alan Purves již jako malý kluk co mu přišlo pod ruku; první bicí soupravu dostal až v 18 letech. To značně ovlivnil způsob hry. V roce 1975 přesídlil do Amsterdamu, kde se záhy zařadil mezi improvizátory. Vyvíjel nadále svoje vlastní hudební nástroje, takže se nikdy nechal nazvat bubeníkem. Proto ho vyhledávali a vyhledávají takoví hudební experimentátoři jako John Zorn, Sean Bergin, Ernst Reijseger, Mark Alban Lotz, Valentin Clastrier Binsbergen. Na labelu posledně jmenované kytaristky (Brokken Records) vyšel Purvesovo druhé sólové album nazvané Hide+Squeak. Najdete jej v distribuci soustřeďující všechny vydavatele progresivní jazzové a improvizované hudby v Nizozemsku (<http://www.toondist.nl>).

Uměleckou přezdívku Gunga si tento muzikant zvolil pod dojmem četby Kiplerovy spolupráci se spisovatelem a dramatikem Toonem Tellegenem. Snad právě pro tyto nové Purvesovy skladeb nese rysy Tellegenových zvířecích hrdinů; jsou to příběhy i melancholické, neohrabané až obskurní. Ovšem navzdory permanentnímu hledačství a experimentům se strukturou a formou jsou skladby čitelné, svižné, meditativní, minimalistické, s lehkou příchutí etnické hudby (Afrika, Asie). Již použitých nástrojů je pozoruhodný. Najdete zde nejen ty klasické, jako bicí, akordeon, balafon, xylofon, marimbu či melodiku, ale také ty méně obvyklé jako boomwhackers, srute box, spring drum, různé píšťaly, plastové dětské dechy či vlastní výroby (s názvy jako hemarimba, jawbeans, moanballs) a vyloženě jde o předměty určené nikoli k provozování hudby – pánve na pečení, školní víno, sklenky, plastové a pryžové hračky, šejkr, sušenky, mince, tapety, hodin

Mohlo by se zdát, že s takovými instrumenty lze docílit víceméně hudebního popřípadě surreálního komična. Chyba lávky. Purves svou nástrojovou hatmou vykousl kompozičně vyvrátěná dílka, která jsou navíc sycena dětskou fantazií kontrastu s postupy soudobé vážné hudby a jazzové avantgardy. Nechybí ani dětských popěvků (Who's There, Ghost Ship, Under the Bramble Tree, Till S Hide&Squeak, dokonce čínských a afrických v 7 a 9), leckde se můžeme dohledat inspiraci nebyl náhodou španělský erotický thriller (Amar Rock'n), horory o Wackers) či Kiplingova báseň o neohroženém britském vojákově v Indii, mimc předobrazu Indiana Jonese (Güngás Din). Výrazným kompozičním prvkem na minimalismus, a to nejen v rytmické složce. Třeba ve Speeding Down & Slow proměňuje po sekvencích, jež se nikdy neopakují, Still Standing Still připomíná Cage, bezmála barokní sazbu se pyšní Pig Happy s vůdčím hlasem akordeonu prvkem, vzhledem k nástrojovému arzenálu, který není ani zbla elektronicky jsou křehké ambientní plochy (In A Place In Space, Crystal Eyes).

Mistrovské album!

Alan „Gunga“ Purves: Hide+Squeak

Brokken Records (<http://www.stichtingbrokken.nl/brokken-records>)
